

© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de Teodor Papuc în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.

© The present text and the authorisation to republish it were granted by Teodor Papuc for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de Teodor Papuc à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

Korban v. Ucraina - [26744/16](#)

Hotărârea din 4.7.2019 [Secția a V-a]

Articolul 18

Restricții în scopuri neprevăzute

Privare de libertate presupus a fi motivată politic: *nicio încălcare*

În fapt – Reclamantul, un politician bine-cunoscut, a fost arestat acasă la el pe 31 octombrie 2015. Termenul arestului dispus fără o hotărâre judecătorească a expirat pe 3 noiembrie 2015, iar reclamantul a fost eliberat. Totuși, acesta a fost arestat din nou la două minute după. Reclamantul s-a plâns, *inter alia*, că acele aresturi au fost ilegale și arbitrare. El a mai susținut că privarea sa de libertate a fost dispusă din motive ascunse, de ordin politic.

În drept – Articolul 18 coroborat cu articolul 5: Curtea a reținut că reclamantul a fost arestat în baza unei „suspiciuni rezonabile” de comitere a unei infracțiuni. Cu alte cuvinte, chiar dacă Curtea a constatat un număr de încălcări ale articolului 5, se mai putea afirma că reclamantul a fost privat de libertate dintr-un motiv prevăzut de articolul 5 § 1 (c). Analizând capătul de cerere a reclamantului în baza articolului 18, Curtea a trebuit să examineze întâi dacă restricția în discuție a urmărit, adițional, orice alte motive care nu erau prevăzute de articolul 5 § 1. Chiar în eventualitatea unui răspuns afirmativ la această întrebare, va exista o încălcare a articolului 18 doar dacă celălalt motiv este predominant.

Temporizarea arestului inițial al reclamantului și modul în care a fost efectuat puteau fi interpretate ca indicii posibile ale unui motiv ascuns. Abia pe 31 octombrie 2015, la mai mult de un an de la pornirea procedurilor penale, autoritățile de anchetă l-au notificat pe reclamant despre suspiciunile pe care le aveau și l-au arestat. Arestul lui a avut loc cu participarea forțelor speciale, care au spart ușa de intrare a apartamentului său. Brusc, fără un motiv aparent, arestarea reclamantului și urmărirea sa penală au devenit chestiuni de o urgență și de un interes deosebit pentru autoritățile de anchetă. În lipsa vreunei explicații convingătoare din partea autorităților, ele au fost considerate, în general, de partidele politice, de mass media și de societatea civilă un exemplu de justiție selectivă.

Reclamantul a făcut legătură între urmărirea sa penală și lipsirea lui de libertate cu presupusul conflict dintre, pe atunci, șeful administrației regionale a statului și Președintele Ucrainei, care a condus la demisia celui dintâi în martie 2015. În lipsa unor plângeri privind persecuția politică făcute de oficialul menționat mai sus sau de vreun membru al echipei sale politice, altul decât reclamantul, Curtea nu a considerat că acest argument este convingător.

Curtea nu a fost convinsă, de asemenea, de afirmația reclamantului că impulsul real pentru urmărirea sa penală își putea avea originea în rivalitatea sa față de candidatul din partea partidului Președintelui, în timpul alegerilor parlamentare parțiale. Reclamantul a sugerat că s-a făcut abuz de întregul mecanism juridic, în funcție de capriciile unui prieten și aliat politic al Președintelui. Nu a existat nicio probă în materialele cauzei în sprijinul unei susțineri atât de grave. Mai mult, părea implauzibil ca un candida, care a câștigat la alegeri cu aproape 36% din voturi să caute să se răzbune *post factum* pe reclamant, care a obținut mai puțin de jumătate din acel procentaj. Deși reclamantul a sugerat că rezultatele alegerilor au fost falsificate și că erau incorecte, el nu a formulat o cerere în baza articolului 3 din Protocolul nr. 1.

În măsura în care reclamantul a susținut că l-a criticat aspru pe Președintele Ucrainei și pe cei aflați la putere, nu a existat nicio informație referitoare la vreo încercare de a acoperi vocile critice la adresa Președintelui de atunci al Ucrainei sau la adresa guvernului. Pluralitatea opiniilor exprimate în mod

public în Ucraina privind urmărirea penală a reclamantului în sine reprezenta mai curând un indiciu al contrariului: faptul că oricine era liber să critice pe Președinte, în special, și pe autorități, în general.

Curtea și-a manifestat scepticismul cu privire la presupusa legătură dintre privarea de libertate a reclamantului și succesul partidului său la alegerile locale. În primul rând, procedurile penale împotriva reclamantului au început cu un an înainte de crearea partidului său (UKROP). În al doilea rând, în afară de „Blocul lui Petro Poroshenko”, care a câștigat alegerile, alte două partide au obținut rezultate mai bune decât UKROP, însă acestea nu au susținut că au fost persecutate.

În lumina celor de mai sus, afirmațiile reclamantului făcute în contextul cererii bazate pe articolul 18 nu au fost probate în mod suficient. Chiar dacă puteau exista motive ascunse pentru urmărirea penală a reclamantului și pentru privarea sa de libertate, Curtea nu le-a putut identifica cu ajutorul afirmațiilor reclamantului, nemaivorbind de a constata că acele motive ascunse erau predominante.

Concluzie: nicio încălcare (unanimitate).

Curtea a reținut, în unanimitate, că au existat încălcări ale articolului 3 (aspectul substanțial) în privința participării reclamantului la ședințele de judecată în zilele imediat următoare unei operații medicale majore și ținând cont de plasarea acestuia într-o cușcă de metal în timpul procesului. Curtea a reținut, în unanimitate, existența unei încălcări a articolului 5 § 1 în privința arestului reclamantului și a noului arest. Curtea a reținut, cu șase voturi la unu, existența unei încălcări a articolului 5 § 3, dată fiind lipsa unor motive pertinente și suficiente pentru privarea de libertate a reclamantului și, în unanimitate, o încălcare a articolului 5 § 5, constatând că nu a fost asigurat exercițiul efectiv al dreptului reclamantului la compensație cu un grad suficient de certitudine. În fine, Curtea a reținut, în unanimitate, că a existat o încălcare a articolului 6 § 2 cu privire la afirmațiile făcute de oficiali de rang înalt în fața presei, declarații referitoare la procedurile penale împotriva reclamantului.

Articolul 41: niciun capăt de cerere cu privire la prejudiciul suferit.

(Vezi și *Buzadji v. Republica Moldova* [MC], [23755/07](#), 5 iulie 2016, [Nota informativă 198](#); *Svinarenko și Slyadnev v. Rusia* [MC], [32541/08](#) și [43441/08](#), 17 iulie 2014, [Nota informativă 176](#); și *Merabishvili v. Georgia* [MC], [72508/13](#), 28 noiembrie 2017, [Nota informativă 212](#))